

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 466/2011-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 7. decembra 2011 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. S. B., J., vo veci namietaného porušenia jeho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 23 Co 241/2010-132 z 21. marca 2011 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Senica sp. zn. 7 C 32/2010 z 2. júla 2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. S. B. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. novembra 2011 doručená sťažnosť Ing. S. B., J. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 23 Co 241/2010-132 z 21. marca 2011 (ďalej len „rozsudok

krajského súdu“) v spojení s rozsudkom Okresného súdu Senica (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 7 C 32/2010 z 2. júla 2010 (ďalej len „rozsudok okresného súdu“).

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa ako navrhovateľ návrhom podaným okresnému súdu 30. decembra 2009 domáhal voči Obci J. ako odporcovi, „*aby súd určil odporcovi povinnosť zaplatiť mu sumu 376,05 € spolu s trovami konania z titulu náhrady škody spôsobenej nečinnosťou odporcu pri výkone samosprávy*“. Okresný súd rozsudkom návrh sťažovateľa zamietol a odporcovi nepriznal nárok na náhradu trov konania. Na odvolanie sťažovateľa krajský súd rozsudkom v celom rozsahu potvrdil rozsudok okresného súdu a odporcovi nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Sťažovateľ podal následne Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky podnet z 12. júla 2011 na podanie mimoriadneho dovolania proti rozsudku krajského súdu v spojení s rozsudkom okresného súdu, ktorý Krajská prokuratúra v Trnave (ďalej len „krajská prokuratúra“) odložila písomnosťou č. k. Kc 70/11-6 z 13. septembra 2011 ako nedôvodný.

Z obsahu listu krajskej prokuratúry, ako aj zo zistenia ústavného súdu v rámci prípravy predbežného prerokovania sťažnosti (o ktorom bol vyhotovený úradný záznam 24. novembra 2011) vyplýva, že rozsudok okresného súdu a rozsudok krajského súdu nadobudli právoplatnosť 16. mája 2011.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že svojou sťažnosťou namieta porušenie čl. 6 dohovoru rozsudkom krajského súdu v spojení s rozsudkom okresného súdu pre nesprávne skutkové a právne závery v nich vyslovené, a navrhol, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„1./ Právo na spravodlivé súdne konanie upravené v čl. 6 Dohovoru o ľudských právach a základných slobôd, postupom súdov na oboch stupňoch riadenia, v konaní pod sp. zn. 23Co/241/2010 a 7C/32/2010 porušené bolo.

2./ Sťažovateľovi priznáva finančné zadosťučinenie v sume 2.200.- eur.

3./ Odstupuje spis príslušnej prokuratúre, za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom /§ 35 ods. 2 pís. k O. s. p./.

4./ Sťažovateľovi priznáva trovy právneho zastúpenia...“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V súlade s už uvedenými zásadami ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo o inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde), pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, III. ÚS 124/04).

Ústavný súd konštatuje, že rozsudok okresného súdu a rozsudok krajského súdu sa stali právoplatnými 16. mája 2011, teda v čase presahujúcom dva mesiace pred podaním sťažnosti ústavnému súde, ktorá bola doručená ústavnému súde 22. novembra 2011.

V súvislosti s posudzovaním otázky, či sťažnosť sťažovateľa, ktorou namietal porušenie svojho práva podľa čl. 6 dohovoru rozsudkom okresného súdu a rozsudkom krajského súdu, nebola podaná oneskorene, považuje ústavný súd za potrebné poukázať v danom prípade aj na svoj ustálený právny názor, podľa ktorého podnet na podanie mimoriadneho dovolania generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky (podľa § 243e až § 243j Občianskeho súdneho poriadku) nemožno považovať za účinný a dostupný právny prostriedok nápravy, ktorý je predpokladom (podmienkou) podania sťažnosti ústavnému súde podľa tohto článku ústavy, a preto na jeho podanie z hľadiska plynutia uvedenej lehoty na podanie sťažnosti ústavnému súde nemožno prihliadať (m. m. I. ÚS 49/02, I. ÚS 134/03, IV. ÚS 200/05 a iné). Z uvedeného dôvodu bol pre posúdenie otázky, či bola sťažnosť podaná pred uplynutím lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, relevantný termín nadobudnutia právoplatnosti týchto rozhodnutí.

Ústavný súd preto podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť odmietol ako oneskorene podanú.

Pretože sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. decembra 2011